

MARNOTRAWIĄCY (1) *part praes act*

N sg m marnotrąwiący.

Sł stp s.v. marnotrawić, *Cn, Linde brak.*

Trwoniący lekkomyślnie swe majątności, rozrzutny: prodigus Názbyt íczodry/ Rośprafzáyaci/
marnotrawiący. *Mącz 6a.*

Cf **MARNOTRAWIĆ**

ZCh